

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Greenpeace Česká republika, z.s.**, se sídlem Prvního pluku 143/12, Praha 8, zastoupen Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2023, č. j. 6 A 6/2022-45,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2023, č. j. 6 A 6/2022-45, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 11. 11. 2021, č. j. MZP/2021/430/998, sp.zn. R/3958. Tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 9. 7. 2021, č. j. MZP/2021/130/599, jímž byla podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) a e) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, částečně odmítnuta žádost stěžovatele ze dne 16. 6. 2021 o poskytnutí informací vztahujících se k těžbě na dole Turów a k návrhu mezivládní dohody mezi ČR a Polskem k této otázce.

[2] Dne 12. 1. 2024 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, jímž prostřednictvím svého zástupce bere svou kasační stížnost proti uvedenému rozsudku městského soudu v plném rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Zpětvzetí návrhu má přednost před jinými okolnostmi ovlivňujícími způsob skončení řízení. Vezme-li tedy navrhovatel svůj návrh přípustně zpět, soud řízení bez dalšího zastaví (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 8 As 24/2005-69, či ze dne 16. 5. 2012, č. j. 4 As 24/2012-18).

[4] Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[5] Pro úplnost je třeba dodat, že pokud by stěžovatel nevzal svou kasační stížnost zpět, Nejvyššímu správnímu soudu by nezbylo než řízení o kasační stížnosti zastavit podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Současně s podáním kasační stížnosti totiž stěžovatel neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 20. 12. 2023, č. j. 5 As 313/2023-4, mj. vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, a řádně jej poučil o následcích nesplnění této výzvy. Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 27. 12. 2023, konec stanovené patnáctidenní lhůty tedy připadal na čtvrtek 11. 1. 2024. Soudní poplatek za kasační stížnost však nebyl uhrazen.

[6] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. ledna 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu